

[Inger Gautier Schmit.]

Forbruget af Mælk her i Landet blev fordoblet, saaledes at den Fortjeneste, Mælkehandlerne nu har, kunde nedsættes. Det er altsaa min Tanke, at det vilde være til Gavn for Landbruget, til Gavn for Detailhandleren og til Gavn for den danske Husmoder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Duborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Duborg: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henviser paa ny til den gamle Sætning om, hvad Venstre mener med Tilpasning, i Stedet for at svare paa det, Sagen drejer sig om. Før Valget gik de Konservatives Agitation ud paa, at man ved Toldforanstaltninger i væsentlig Grad, næsten i afgørende Grad — i min Valgkreds blev det i hvert Tilfælde sagt i afgørende Grad — kunde genskabe Landbrugets Rentabilitet. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Skal de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat i Aften, forstaas saaledes, at man nu ikke længere har dette Program, men mener at kunne finde et andet udenom?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det kunde naturligvis aldrig selv i min vildeste Fantasi falde mig ind at tænke mig, at det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit havde haft partipolitiske Formaal, det ved jeg nemlig saa kort efter Valget den 16. November og Begivenhederne i Vejle Amt aldrig nogen Sinde har ligget indenfor det ærede Medlems Tanke. Men det, jeg vilde have Lov til at sige til det ærede Medlem, var blot, om det var øgede Udgifter, eller hvad det var, det ærede Medlem stillede Forslag om.

Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg gerne sige, at jeg er ikke uvidende om, hvad der skete den 28. Februar og i Marts-Krisen 1919. Jeg kender det, tror jeg, omtrent lige saa godt som det ærede Medlem Hr. Krag, i hvert Fald saa godt, at jeg med den højtærede Formands Tilalelse kan nævne, at det ærede Medlem Hr. Krag i Landstingstidende 1918—19 Sp. 1293 om det før nævnte Forslag til Beslutning udtalte følgende:

„Vi ønsker kun at faa konstateret, hvor Flertallet i Folket virkelig er.“

(Afbrydelse af *Krag*). Det kan høres een Gang til, for det er vældig godt:

„Vi ønsker kun at faa konstateret, hvor Flertallet i Folket virkelig er.“

„Og det, jeg da vil sige om Begivenhederne i 1919, er dette, som for mig er noget vigtigt, at det maa ikke misbruges — begynder en Regering at misbruge det, maa jeg for mit Vedkommende optræde derimod —, men jeg vil have Lov til at sige, at naar man efter 3½ Aars Styre, saaledes som det her har været, udskriver Folketingsvalg ud fra maaske mange forskellige Grunde, nogle, som det ærede Medlem og jeg ikke vil anerkende, andre, som vi vil anerkende, saa maa der tages et stort og betydningsfuldt Hensyn til Resultatet, og det har vi ogsaa gjort.“

Til det ærede Medlem Hr. Duborg vil jeg gerne sige: Vil det ærede Medlem Hr. Duborg dog ikke give mig Ret i, at efter at den engelske Bacon-Kontingentering kom, om jeg saa maa sige, midt under Valgkampen, er dette Lands økonomiske Liv i en ganske anden Situation og Landbruget i en ganske anden Situation end den, det var i, før man vidste noget om det. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil bestride dette. Men jeg siger til det ærede Medlem Hr. Duborg: Jeg har peget paa Ejendomsskatterne, jeg har peget paa Minimalpriser, jeg har peget paa adskilligt andet. Jeg spørger det ærede Medlem: Hvad vil han gøre med det Program, jeg har nævnt?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg var naturligvis ganske forberedt paa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, Virtuosen i Citatmageri, nok skulde finde et Citat af mig, som han mente i denne Forbindelse at kunne bruge. Jeg har med stor Glæde hørt denne Udtalelse gengivet, som jeg ved den paagældende Lejlighed i Landstinget fremsatte, og som gik ud paa, at hvor Flertallet er, maa vi have at vide i den Situation, hvori vi den Gang stod. Ja, hvor Flertallet var med Hensyn til 7. August-Lovens Opretholdelse eller Bortfald, med Hensyn til Folkets Stilling til den Lovgivning, som havde været Grundlaget for denne Gældsstiftelse, som vi naturligvis maatte anerkende Betalingspligten overfor! Det var det, vi ønskede at faa at vide, og det var det, som var afgørende for Landstingets Stilling. Men vi fik det jo ikke at vide, fordi Forholdene blev ordnet